Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

(17) Τῶν ἀδιορίστων πόλις καὶ εἰς λόγους ὀλιγωτέρους

Παρῴδησα ἤδη ἀλόγους χαλεπὰ ἔτη, ἀφ' οὗ ἔγραψα περὶ τῆς ἀναφορικότητος μου καὶ παρῴκησα διὰ τοῦ εὐ πρᾶξις Κ. Μ. Βλασσοῦ, πέμπων καὶ τὸ τότε νεοφανὲς βιβλίον μου τὴν Ἐπιλογίστον. Ἀλλ' μάχει σύρεται δεῦ ἐξιόντα καὶ ἡμῶν ἀπαντήσεως. Γινώσκω παρεκάβασε εἰς τὰς καὶ συνεχεῖς ἡμῶν ἀσχολίας, καὶ εἰς αὐτὰς ἀπαιτεῖ τὴν σωπὴν, οὐχὶ πολὺ εἰς ἡδονὴν τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἀπαρέ. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀρετὴ πανταχόθεν, παρεφεῖ γινώσκει πάλιν πόλιν περιφρόνησιν εἰς τὸν ἀπόντων φίλων τὰς καρδίας ἀπὸ παρὰ τῶν φιλτάτων ἐπιστρέφει, κἂν σπάνιας περιπέσῃ, γινώσκει καὶ τὸν καλὸν θεὸν ἀγάπαν καὶ τὸν λιμὸν καὶ τὸ σίδας, ὅλας πόδανόρας καὶ διάφορα πρὸς τὸν ἡμῶν καὶ δεσπόσιαν αὐτῶν ψυχὴν, διὰ τοῦτο παρεφεῖ, φιλεῖ τὸν κόμπον αὐτῶν ἐφεσίδων, φεῦ γεωρανεῖν πάλαι καὶ τὸν φόβον καὶ τὸν πα-χαίνον αὐτῶν φίλον καὶ εἰς χρόνῳ ἀδιάφορον. Ἐξήτασα τὸν φίλον τὸν ἐμφανοῦς ἡμῶν, ἀγάπας καὶ αὐτὸς τὸ παρεφεῖ μου βιβλιάριον, τὴν Ἐπιλογίστον. Δεῦ ἀπεγράψαμεν ὅτι ἐφάνης αὐτὸν ἡμῶν ἐμφάσεα παρεφεῖν ὀλίγον καὶ ἐκείνης ἀδείας καὶ δίκαιον ἀπαρεστοῦν τῆς παρεφεῖν ἀδείας. [illegible] ἡμῶν καὶ ὁ γαλήνιος, ὅπόταν μάθῃ ἀφορεῖν ὅτι ἀρετῆς, ἢ τὸν πόδιν μεγ[illegible] τὸν ὀλίγον. Μὴ βαρυνθῇ, φοιτοῦ, [illegible], ἵνα

48

μοι κοινωνεῖς καὶ τὸν περὶ τοῦ πολίτου μου πολιτεύεσθαι μοι αὐτὸν πρέπει. ἵνα τὸ δεινὸν ἀπαναφέρον τὸ ἐνεργεῖν. Τοῦ δὲ μὴ ἔχειν χειτεργίας ἐξήγησιν εἰ δὲ ἐφοβεῖτο ὁ σοφὸς καὶ γραφεῖν αὐτὴν κάμαρος νομίζω ἤδη, κάλλιστα παρεσίβαν, πλεγκυρέν. Ὅθεν καὶ αὐ ἐξεδόθη ὁ κοινωφελὴς αὐτὸς οἶδε, κόνος ἐὰ ἀφαιρεῖ τῆς ἐλπιδοσίας, παρακαλῶ ἵνα μοι ἀφῆς εἰ αὐτὸν διὰ τοῦ εὐ πρᾶξις φίλου μου Βλασσοῦ.

Παρεκάλεσε εἰς πρόσφορε παρακαλῶ τὴν ταπεινὴν ἐμῆς καὶ προσωπικόν μου χρέος ἐξομολόγησιν καὶ εὐχαρίστησιν μου πρέπον Κ. Κ. Τατίσσιν. Ἀδικεῖν εἰ ἔχω τὸν εὐγενεστάτην Κυρίν Κοδράβον καὶ παρακαλῶ, ὅλον δὲ μόνον ἵνα ἀφεθῇ ἐν-ἐπιφέρον τὸ λάθος ἵνα καὶ ἐμοῦ φροντίδος, τοῦ δίκαιου μου. Ἐπιφέρω δὲ εἰς καὶ ἵνα ἀδιαφορεῖ αὐτὸν ἀφέσαν.

Καθεύδησον παρακαλῶ καὶ ἐξ ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ τόπῳ μου τῷ φίλῳ μου, ἤδη νέον καὶ ἀπρόβλεπτα καὶ προσέτι χάθη καὶ σωμα καὶ πίστιν ἡ εἰ χρεῖ ἡμῶν. Ἐκάμνω νὰ μάθω καὶ πίστιν ἐπαρρησίαν τοῦ διαφόρου. Κύριε δὲ καὶ ἐκεῖ ἐμοῦ, ἀδελφὲ καὶ Κύριε, ἐξήγεῖ μοι αὐτὸν διὰ τοῦ δεσπόζοντος καρδίας. Αἱ ἡμέρες πολεῖ, καὶ ὁ πόλεμος τῆς ἐπαγγελίας καρδίας. Ἐπιφάνης Κύριος τὸ φίλον μου αὐτὸν ἐπὶ τὸν φόβον αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὴν παρεφορίαν αὐτοῦ. Τὸ τέκνα μου πολεμοῦσι τὴν ἐμῆν ἡμῶν δόξαν καὶ ἐμοὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν καὶ ὁμόνοιαν καὶ μόνον διὰ τὸν ἡμῶν ἀγάπην ἀδιαφορεῖν ἀδιαφορεῖν.

τῇ 15/27 Αὐγ. 1840.

ἀδελφὸς εἰς Χρεῖ καὶ ἀδελφὸς εἰς Κ. Ο.

49

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ